

[Arne Melchior]

For mig er det ikke fremmed, at der er noget, der hedder en nedskreven regel og en mundtligt overleveret regel. Jeg hører til et trossamfund, som bygger på den skrevne bog og på den mundtlige overlevering; det er nu ca. 2.000 år siden, at den blev nedskrevet. Så der er nok grænser for, hvor længe man kan operere med en fuldmagt, altså en bemyndigelse, som ikke er klar.

Med hensyn til de juridiske betragtninger, indenrigsministeren gjorde, vil jeg hævde, at der er forskel på, om noget er retsudvidende eller retsindskrænkende. Jeg går med til, at man i højere grad kan udvide praksis – eksperimenter, udvide indholdet af begreb og af mundtligt overleverede regler – end man kan indskrænke, for når man indskrænker, begrænser man jo menneskers, i dette tilfælde kommunernes, råderum, hvorimod, når det er udvidende, så giver man dem større chancer. Derfor må der ses mere strengt på det, når det er indskrænkende.

Den røde lampe begynder at blinke; derfor vil jeg blot sige, at henvisningen til, at praksis slår loven, er jeg med på. Men jeg er ikke med på, at domme i bestemte sager giver den til enhver tid siddende minister ret til at jonglere i sager, der ikke er absolut analoge, og sige, at gældende ret er sådan og sådan, når situationen ikke svarer til den situation, om hvilken en domstol tidligere har udtalt sig.

(Kort bemærkning).

Nyrup Rasmussen (S):

Jeg finder nu, der er god grund til, at hr. Arne Melchior i dag tager fat på kommunalfuldmagtsbegrebet under en måske lidt utraditionel synsvinkel, men på den anden side højst stimulerende og i virkeligheden også meget præcis, når det kommer til stykket.

Det, jeg hører blive sagt af hr. Arne Melchior, er jo, at vi befinder os på et område, hvor der foregår så utrolig mange aktiviteter, der har så umådelig stor betydning for både erhvervsliv, beskæftigelse, valutaindtjening og andet, at vi ikke i længden kan være tjent med, at der ikke er sikre stier i den zone, der ligger mellem den traditionelle afgrænsning af kommuner og amter og stat på den ene side og privat erhvervsliv på den anden.

Derfor, når indenrigsministeren taler så sikkert om, hvad der er lovligt, og hvad der ikke

er lovligt, har hr. Arne Melchior jo ret i, at selv om vi her i salen har kunnet diskutere kommunalfuldmagten, og hvad den indebærer, og den sum af juridiske forskrifter og retspraksis, den er udtryk for, som indenrigsministeren vist var inde på, så efterlader det jo alligevel gang på gang debatter, retsstridigheder, trusler om sagsanlæg, og hvad ved jeg.

Den aktuelle debat om Tarco – den evindelige strid mellem borgmestre og indenrigsministeren om, hvorvidt Tarco er lovlig eller ej – synes jeg da mere end noget understreger, at der ikke er den krystalklarhed over tingene, som vi har behov for. Derfor ligger der vel også bag anstrengelserne i dag et ønske om at få skabt klarhed og dermed tryghed og arbejdsro for kommunalbestyrelserne i forbindelse med det fornuftige samarbejde, vi forhåbentlig skal have i gang.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg vil gerne sige to ting til industriministeren. Industriministeren sagde, at regeringen ikke var tilhænger af at yde finansiel støtte til virksomheder, og det virkede, som om det var en slags indirekte kommentar til f.eks. det radikale forslag. I det, regeringen her har fremlagt, er der masser af finansiel støtte. Problemet med regeringens forslag er bare, at man ikke kan finde ud af, hvad det går til, og derfor synes jeg, det er et ringe argument i forhold til en aktieselskabsdannelse, som er ret præcis, og det var det, industriministeren tog afstand fra.

At lave et aktieselskab er dog ikke at yde finansiel støtte i klassisk forstand. Der er jo nogle ganske bestemte regler for, hvordan man etablerer aktieselskaber, hvorimod der ikke er særlig faste regler i regeringens forslag. Det er ikke ensbetydende med, at jeg nu pludselig tager afstand fra det; jeg synes stadig væk, det er fint, men jeg vil bare sige, at jeg synes ikke, argumentationen er helt præcis.

Så er der spørgsmålet om lovligheden. Indenrigsministeren og også industriministeren gjorde meget ud af at understrege spørgsmålet om lovligheden. Når man opdager, at tingene ikke er lovlige, kan man gøre to ting: Man kan undersøge, om loven skal laves om, eller man kan lave tingene om og nogle gange putte folk i fængsel, og hvad ved jeg. Men der er faktisk tilfælde, hvor man må sige, at den eksisterende